

Ledere skal reflektere mere og opstille færre mål, mener ledelses-ekspert Ralph Stacey.

interview side 13

Landsbyer skal udpeges til at dø, lyder kontant anbefaling i ny rapport om urbanisering.

nyheder side 4

Prioriteringer i sundheds-væsenet er uundgåelige, mener sundhedsøkonom Kjeld Møller Pedersen.

ny bog side 8

kommunen

politik fra rødderne | mandag den 19. oktober · nr. 23 · 58. årgang

budget 2016

Så skal der skæres i servicen

Ønsket om at fjerne syv milliarder fra kommunerne er reelt et ønske om dårligere velfærd, mener flere borgmestre. *Kommunens* budget-gennemgang viser, at der er stor usikkerhed om, hvordan man skal ruste sig til fremtiden.

Læs tema side 3 og 10-11

ILLUSTRATION: JAKOB THUEMOES

Flere sager om angstramte børn

Halvdelen af de voksne, som kæmper med angst, har haft sygdommen allerede i barndommen, og lige nu kommer der flere og flere sager om børn med angst.

undersøgelse

Af Ronja Pilgaard
ronja@kommunen.dk

Angst er den hyppigste årsag til førtidspension og samtidig den psykiatriske lidelse, der koster samfundet flest penge. Vil man i fremtiden undgå endnu flere af disse sager, er der måske godt nyt: Kommunerne får flere og flere sager om angstramte børn, og det betyder, at man kan gribe ind tidligt.

- Halvdelen af alle voksne med angst er debuteret i barnealderen. Så hvis man tilbyder de her børn noget behandling, der virker, så kan man måske sikre, at de i voksenlivet kan håndtere eller helt slippe for den angst, siger Mikael Thastum, professor i psykologi ved Aarhus Universitet.

I *Kommunens* undersøgelse har 43 kommuner svaret på, om man har fået flere eller færre sager om børn med angst. 36 kommuner melder, at der er kommet flere sager i kommunen, som handler om børn, der lider af angst, over de sidste fem år. Seks kommuner melder om et nogenlunde ens antal sager, mens én kommune har oplevet et fald i antallet af sager.

Mange overses

Det stigende antal sager om børn med angst undrer ikke Mikael Thastum. Han tror dog ikke, det skyldes, at der er flere børn, som får angst.

- Jeg tror, det skyldes, at opmærksomheden på, at børn kan have angst, og at man kan gøre noget ved det, er steget, siger han.

Barbara Hoff Esbjørn, daglig leder af Center for Angst, Københavns Universitet, vurderer, at selvom kommunerne melder om flere henvendelser fra børn med angst, er der stadig mange børn, som bliver overset.

- Angste børn forstyrrer sjældent og tiltrækker sig ingen opmærksomhed. De er ofte stille, isolerer sig eller prøver at gøre, hvad de kan, for at leve op til andres forventninger, siger Barbara Hoff Esbjørn.

Læs 'Nogle gang tror Tone, hun skal dø' side 6-7

FÆNØ PARK
KONFERENCE OG FERIE

Nye priser 2016 - 4-stjernet kvalitet til 2-stjernet pris

- Dagsmøde kr. 495,-
- Kursusdøgn i enkeltværelse kr. 1.395,-
- Egen teambuilding afdeling
- Økologisk morgenbuffet

Tel. 6340 1906 - Reception@fnpark.dk
besøg os på www.Fænøpark.dk

■ Fåtal flytter med til provinsen ■ Protestudmeldelser i DF og SF ■ SKAT's problemer fortsætter ■ Omprioriteringsbidrag koster kernevelfærd ■ Dagpengerapport offentliggøres

■ **Udflytningskvaler**. Kun 3 ud af 100 ansatte forventer at flytte med, når deres arbejdspladser flyttes ud i landet. Det viser den første rundspørge blandt ansatte i de statslige institutioner, der skal flyttes ud. Det er DJØF, der står bag undersøgelsen, som viser, at 55 procent ikke forventer at blive i deres job, mens 42 procent forventer at pendle til deres nye arbejdsplads. Og af dem forventer langt hovedparten at finde et nyt job hurtigst muligt. Landdistrikternes Fællesråd kasserer målingen, mens Venstres politiske ordfører Jakob Ellemann-Jensen håber, folk ombestemmer sig.

- Jeg kan godt forstå den umiddelbare reaktion. Men jeg håber, at folk vil overveje, hvilke muligheder der vil ligge i det her, siger han til Politiken.

■ **Farvel og tak**. Der er anledning til eftertanke i SF og DF efter to udmeldelser i den seneste uge. Tidligere folketingsmedlem for SF Trine Mach siger godt nok, at hun ikke smækker med døren, men hendes kritik af, at SF ligner Socialdemokraterne alt for meget, rammer et sår, der endnu ikke er helet i det tidligere regeringsparti. På samme måde skriver europaparlamentariker Rikke Karlssons exit fra DF sig ind i en løbende fortælling om et meget topstyret parti. Således går hendes kritik på manglende åbenhed fra den nu tidligere partifælle og parlamentskollega Morten Messerschmidt, som ifølge hende har modsat sig at give oplysninger om regnskaber i fondene MELD og FELD, som Rikke Karlsson ellers var medlem af.

"Jeg ser det som en formynderisk tilgang fra Christiansborg, som irriterer mig grufuldt. Det er os, der har fingeren på pulsen, og det er os, der tager øretæverne, når vi er ude at skære."

H.C. Østerby (S), borgmester i Holstebro, der som mange af sine kolleger ikke er begejstret for det foreslåede omprioriteringsbidrag.

■ **SKVAT**. Ifølge Jyllands-Posten er Statsrevisorerne stærkt utilfredse med, at SKAT ikke orienterede om nye problemer med opkrævning af ejendomsskat, da man sidste år blev bekendt med dem. Og derfor retter Statsrevisorerne nu en sønderlemmende kritik mod SKAT: - Jeg har fået oplyst af Rigsrevisionen, at den ikke har været vidende om, at der var den slags problemer. Det må indebære, at SKAT har tilbageholdt væsentlige oplysninger, siger Peder Larsen (SF), formand for Statsrevisorerne, til Jyllands-Posten.

Københavns biblioteker skal kassere 470.000 eksemplarer af fortrinsvis bøger, men også tidsskrifter, film og cd'er skal smides ud for at få plads til mennesker og aktiviteter, skriver politiken.dk. I stedet for ulæste, uaktuelle eller slidte bøger, der ikke længere bliver lånt ud, skal der være plads til de mange studerende, læsegrupper, strikke- og snakkeklubber.

Foto: Mads Nissen / Polfoto

■ **Farvelfærd**. Det kommer til at gå ud over den kommunale service og antallet af ansatte, hvis regeringens omprioriteringsbidrag vedtages. 89 procent af landets borgmestre svarer i en ny undersøgelse fra KL's medlemsblad Momentum, at en fuld udmøntning i 2017-2019 vil føre til et lavere eller meget lavere serviceniveau, og 86 procent mener, at der vil blive færre eller langt færre ansatte.

- Omprioriteringsbidraget sætter kommunernes økonomi under pres og er vanskeligt politisk at gennemføre i kommunerne. Samtidig rykker det ved grænsen mellem, hvilke prioriteringer der besluttes lokalt, og hvilke prioriteringer der besluttes i Folketinget. Man kan sige, at det både er en økonomisk og politisk indskrænkning af det kommunale selvstyre, siger Kurt Houlberg fra KORA til Momentum. Budgetlofterne skal i øvrigt førstebehandles i uge 43.

Ida Auken
@IdaAuken

Mens Venstre skærer ned på alt der er grønt,kæmper borgmesterkandidater i London om at være grønnest #dkgreen #dkpol

22

22 kommuner sænker skatten næste år med samlet 147 millioner kroner. Seks kommuner hæver skatten for i alt 154 millioner kroner.

Kilde: Social- og Indenrigsministeriet

■ **Lækket rapport offentliggøres**. Mandag den 19. oktober offentliggøres Dagpengekommissionens rapport. På forhånd er de væsentligste pointer dog for længst blevet lækket såvel til journalister som til offentligheden. Rapporten foreslår enten en forlængelse af dagpengeperioden til 3 år, en 2-årig dagpengeperiode, hvor et halvt års beskæftigelse udløser et 3. år med dagpenge med 80-procents-sats, eller at man gør det muligt løbende at genoptjene og opbruge dagpengeretten. Den model kræver, at man reducerer ydelsen med 5 procent, når den optjente dagpengeret er lavere end et år. Og det har allerede fået Enhedslisten til at foreslå at fyre kommissionen, mens Mette Frederiksen har erklæret, at hun og Socialdemokraterne er klar til at sætte flere penge af til en løsning.

kommunen
POLITIK FRA RØDDERNE

Udgiver: Kommunen A/S, Gammel Strand 50 DK-1202 København K

Ansv. redaktør: Claus G. Theilgaard
Administrationschef: Malene Mørkbak Bruun
Redaktion: red@kommunen.dk
Telefon 3334 6069

Redaktionschef: Benjamin Holst
Redaktionssekretær:
Johan Seidenfaden

Journalister: Morten Munkholm, Knud Abildtrup, Ronja Pilgaard, Morten Uhrenholdt, Jonas Sloth Bach, Lærke Cecilie Lindegaard, Michael Kjærgård, Søren Engelbrecht, Daniel Christensen

Debat & Navne:
debatognavne@kommunen.dk

Avislayout:
Jakob Thuemoes

Korrektur:
Svend Kjems Hove

Foto: Scanpix, Polfoto, Colourbox

Salg & abonnement:
Harald Wang, tlf. 4635 5343
harald@kommunen.dk

Årsabonnement: 2.575 kr.
www.kommunen.dk/abonnement

Annoncer:
Jørgen Scheel, tlf. 2392 4401
jørgen@kommunen.dk

Henrik Eskelund, tlf. 33346062
henrik@kommunen.dk

Læsertal: 34.000 (Index Danmark/Gallup 4. kvartal 2014 + 1. kvartal 2015)

Tryk:
JYPA/OTM

Kommunen udgives på et kritisk og uvildigt journalistisk grundlag. Målgruppe: Politikere og embedsmænd i kommuner, regioner og staten samt den kommunale verdens mange interessenter og leverandører.

Udgives i samarbejde med *dknyt.dk*.

kommunen
AGORA
DKNYT

Regeringens omprioriteringsbidrag møder skarp kritik, blandt andet fra Hørsholms borgmester, Morten Slotved (K), der opfatter det som et direkte ønske fra regeringen om, at kommunerne skal levere dårligere service.
Foto: Jens Dige / Polfoto

Budgetter forberedt på hestekur

Uvisheden om omprioriteringsbidraget giver i nogle budgetaftaler blodrøde tal fra 2017 og frem. Andre forventer at få enten 50, 75, 80 eller 100 procent af bidraget tilbage. Troværdigheden af de kommunale budgetter smuldrer, advarer formanden for Økonomidirektørforeningen.

nedprioritering

Af Morten Munkholm
munkholm@kommunen.dk

Minus 14 millioner, minus 28 millioner, minus 42 millioner.

De langsigtede mål for kommunernes økonomi i budgetaftalerne står mange steder i rødt på grund af regeringens såkaldte omprioriteringsbidrag, der hvert år vil skære én procent i kommunernes bloktilskud, så de i 2019 står med samlet syv milliarder mindre end i år.

- Der står minus over hele linjen, så folk kan se, hvem der har ansvaret for det, forklarer borgmester Steen Dahlstrøm (S) fra Middelfart Kommune.

Her har de ligesom andre steder i landet valgt at skrive det store minus ind, men samtidig afvente de landspolitiske aftaler, før politikerne for alvor vil finde sparekniven frem.

- Der er ingen grund til at sætte gang i en hel masse nu og gøre det meget værre, end det allerede er. Vi ser tiden an, uddyber borgmesteren.

Kommunens gennemgang af budgetterne for 2016 viser, at der er stor forskel på, hvordan kommunerne vurderer deres økonomi fra 2017 og frem på grund af regeringens nyopfundne omprioriteringsbidrag. Nogle steder regner de ikke med at få penge tilbage; andre steder regner de med 50, 75, 80 eller 100 procents tilbageløb. Usikkerheden i økonomiafdelingerne er til at tage og føle på, og ord som finanslovsværn, beredskabskatalog og negative puljer går igen i budgetaftalerne.

- Troværdigheden omkring kommunernes budgetlægning smuldrer med den politiske proces, der nu lægges op til, siger formanden for Økonomidirektørforeningen, Tom Ahmt.

Serviceforringelse

I Hørsholm Kommune har de valgt den hårde model og bedt alle forvaltninger om at skære 2,7 procent i deres serviceudgifter de kommende tre år.

- Vi tror ikke på, at Claus Hjort Frederiksen kommer og giver os penge tilbage i 2017, 18 og 19, så vi har lagt ind i vores budget, at vi finder den store besparelse nu, fortæller borgmester Morten Slotved (K), der samtidig opfatter omprioriteringsbidraget som et direkte ønske fra regeringen om, at kommunerne skal levere dårligere service.

- Vi har et vist serviceniveau nu. Og i 2019 ryger vi så ned på 97 procent af det serviceniveau - det er konsekvensen, siger han.

I regeringsgrundlaget er omprioriteringsbidraget ellers beskrevet som en effektivisering. Men hvad der kaldes effektiviseringer i Finansministeriet, er ikke nødvendigvis, hvad det kan kaldes ude i virkeligheden, mener Tom Ahmt.

- Én procent af vores serviceudgifter kan lyde af lidt, og det var det måske også for fem år siden. Men det er det absolut ikke længere. I min egen kommune har vi reduceret medarbejderstaben fra 5.000 årsværk til 4.000 årsværk de senere år. Det er svært at forestille sig, at det kan blive ved, siger han.

> **"Troværdigheden omkring kommunernes budgetlægning smuldrer med den politiske proces, der nu lægges op til."**
> Tom Ahmt, formand for Økonomidirektørforeningen

Stop-and-go

I Norddjurs Kommune har de indgået budgetforlig for 2016 uden at tage stilling til, hvor de vil finde de knap fem millioner kroner, der bliver taget af deres bloktilskud næste år.

- Vi har samlet besparelserne i én klump, og dem vil vi først udmønte, når vi ved, hvad årets finanslovsforhandlinger ender med. Der kommer altså en fase to i vores budgetforhandlinger, fortæller borgmester Jan Petersen (S).

Han forventer, at det vil blive kutyme i mange kommuner, fordi de først får skåret et beløb i sommerens økonomiaftale, så skal levere budgetforlig med besparelser og dernæst kan droppe nogle af besparelserne på grund af finansloven.

- Hvis en kommune i midten af oktober vælger, at der skal fyres et antal medarbejdere, så agerer man jo på det med det samme. Men vi risikerer så, at vi skal ansætte medarbejdere på samme område, når finansloven ligger klar i november eller december. Det er en grotesk måde at planlægge på, forklarer Tom Ahmt.

Borgmester Jan Petersen kalder det decideret vanvittigt.

- Det bliver en dans om juletræet, som bygger på en regnearkstænkning, der slet ikke fungerer ude i den virkelighed, jeg sidder med til daglig i Norddjurs, siger han.

Truet selvstyre

Det er endnu uvist, om der overhovedet kan findes landspolitisk flertal for at sænke kommunernes serviceudgifter frem til 2019. I sidste udgave af *Kommunen* fortalte Dansk Folkeparti, at de vil have garantier, men hele tankegangen bag er usund, mener Tom Ahmt.

- Omprioriteringsbidraget er indrettet sådan, at kommunerne skal tage skraldet ved forårets økonomiforhandlinger, mens staten giver alle roserne ved efterårets finanslovsforhandlinger. Det truer det kommunale selvstyre i forhold til, hvem der kan få lov til at uddele gevinsten af de hårde prioriteringer lokalt, siger han.

Flere steder i landet har de bygget forudsætninger ind i deres økonomiforslag - for eksempel at skatten skal hæves eller en sænkning af grundskylden droppes, hvis ikke de får penge tilbage i omprioritering. Og i Norddjurs frygter Jan Petersen, at kommunerne helt mister evnen til at fordele deres udgifter fornuftigt mellem områderne - han forudser, at det bliver skoler, daginstitutioner og handicappede, der kommer til at holde for, og han mener derfor, at KL klart må vise, hvilke konsekvenser det får.

- Det er ikke noget problem for Christiansborgs politikere at klandre os i kommunerne, når der opstår en dum sag på handicapområdet. Men sandheden er jo, at området efterhånden er detailstyret af staten i en grad, så at det ikke kan hænge sammen økonomisk længere, siger han og opfordrer landspolitikerne til at lade kommunerne selv prioritere.

» Læs side 10-11

Det er en svær øvelse at sætte navne på de landsbyer, man ikke vil give kunstigt åndedræt. Men det er nødvendigt, mener mange.
Foto: Charlotte De La Fuente / Polfoto

Kommuner skal åbent afvikle landsbyer

Der er behov for en diskussion og prioritering af, hvilke områder der kan holdes liv i, og hvilke der skal afvikles, lyder rådet i ny rapport. Eksperter og politikere bakker op, men hvem tør?

afvikling

Af Jonas Sloth Bach
jonas@kommunen.dk

"Kommuner bør overveje åbent at satse på en række byer". Sådan lyder det mest bemærkelsesværdige af de forslag, som en ny rapport fra Danmarks Almene Boliger BL præsenterer i dag mandag. Sagt på en anden måde er kommunens politikere nødt til at sætte navn på, hvilke landsbyer der ikke skal bruges energi på at holde liv i.

- Der mangler en drøftelse af, hvilket samfund vi gerne vil have om 20 år. Man er nødt til at koncentrere kræfterne, hvis man vil sikre infrastrukturen i udkanten, og det er en fordel for alle at melde det ud så tidligt som muligt, siger Peter Engberg, der er formand for det panel, der har udarbejdet rapporten med anbefalinger til udkantskommunerne. Han bakkes op af BL's direktør Bent Madsen.

- Det er vigtigt, at vi bliver enige med hinanden om, hvordan fremtiden skal se ud. Det er en sindssyg svær politisk beslutning at tage i kommunerne, men det er også en meget vigtig beslutning at tage i forhold til den langsigtede planlægning, siger han.

Hele byer vil forsvinde

En af de kommuner, der oplever udfordringen med massiv fraflytning og stadig flere tomme huse i forfald, er Guldborgsund. Borgmester John Brædder erkender, at kommunen ikke kan skabe vækst og udvikling i alle landsbyerne.

- Det giver egentlig helt sig selv, når man kigger på flyttemønsteret i dag, siger John Brædder, der peger på både en tendens i det globale flyttemønster fra land til by og de meget konkrete effekter af kommunalreformens reduktion af lokale bycentre, når han skal forklare udviklingen.

Uanset årsagen er faktum dog, at ikke alle byer kan overleve på sigt.

- Udviklingen vil naturligt betyde, at vi vil rive de tomme huse ned, og man kan komme til at se hele landsbyer forsvinde på sigt, siger John Brædder.

Derfor er der behov for en mere åben diskussion med kommunens borgere af, hvor potentialet for udvikling er størst.

- For os handler det om, hvorvidt der er nogle ildsjæle til at gå forrest, for så vil kommunen bakke op. Men de steder, hvor der ikke er et lokalt engagement, giver det næsten sig selv, at vi kommer til at tale om afvikling mere end udvikling, siger John Brædder.

Han vil dog endnu ikke sætte navn på konkrete landsbyer, som ikke kan overleve på sigt.

Spil med åbne kort

Det er ellers lige netop det, som rapporten efterspørger fra kommunalpolitikerne. Udover opfordringen til en åben diskussion af landdistrikternes fremtid anbefaler rapporten også, at der i højere grad laves lokale fremskrivninger af befolkningsudviklingen, samt at man skaber mere fleksible muligheder for at udleje boliger eller sælge dem som fritidsboliger.

"Politikerne optræder som ombudsmænd for de steder, de er valgt. Det gør det ufatteligt svært at gennemføre en helhedspolitik i kommunerne, fordi der altid sidder nogle, der er parate til at kæmpe for at bevare skoler uden elever og busruter uden passagerer."
Jørgen Møller, lektor ved Institut for Planlægning, Aalborg Universitet

- Det afgørende er, at vi får et fælles ståsted om, hvordan udviklingen ser ud. Så kan man tage nogle beslutninger om, hvor man vil lave satsninger, og hvor man vil rive ned, siger BL's direktør Bent Madsen.

Også i Landdistrikternes Fællesråd mener man, at kommunalpolitikerne i højere grad er nødt til at se i øjnene, at man ikke kan redde hver eneste landsby.

- Der er landsbyer, som i fremtiden vil ende som åben spredt bebyggelse, fordi der ikke er ildsjæle, og så giver det god mening, at kommunen fortsat hjælper med at rydde op, siger formand Steffen Damsgaard.

Og det kræver en prioritering af de forskellige områder i kommunerne. Samtidig skal de lokale udviklingsplaner være fleksible, mener han.

- Som kommune skal man være agil og parat til at støtte der, hvor ildsjælene er, og det kan hurtigt ændre sig, siger Steffen Damsgaard.

Ud af buksen

En af de eksperter, der tidligere har efterspurgt en åben diskussion af, hvilke byer der kan overleve, er Jørgen Møller, der er lektor ved Institut for Planlægning ved Aalborg Universitet. Ifølge ham er der et stort behov for, at kommunerne træder i karakter ved planlægningen og forklarer folk, hvor man vil satse på at fastholde det kommunale serviceniveau.

- Det er dumt at smide gode penge efter dårlige projekter og holde liv i ting, der ikke giver mening. Det er ikke driftsøkonomisk forsvarligt. Der er brug for en omprioriteringsøvelse, hvor man i højere grad bruger pengene til udvikling der, hvor der er en fremtid, siger Jørgen Møller.

Han understreger, at diskussionen ikke må handle om at spare penge ved at nedlægge skoler eller sløjfe buslinjer, men at der skal tilbydes mere i de fremskudte bastioner, som kommunerne vil satse på. Men han tvivler på, at kommunalpolitikerne er klar til noget så upopulært som at sætte navn på landsbyer, der skal have aktiv dødshjælp.

- Politikerne optræder som ombudsmænd for de steder, de er valgt. Det gør det ufatteligt svært at gennemføre en helhedspolitik i kommunerne, fordi der altid sidder nogle, der er parate til at kæmpe for at bevare skoler uden elever og busruter uden passagerer, siger Jørgen Møller og fortsætter.

- Dødskampen bør være så kort og så smuk som mulig, så man kan få det overstået og komme videre.

"En kamel er en hest designet af en kommission"

strategi

Af Anders Frandsen, Public Affairs Director i Rud Pedersen Public Affairs

Den 19. oktober præsenterer Dagpengekommissionen sin længe ventede redegørelse. Dermed kan et af de mere langstrakte, snørklede og ejendommelige forløb i dansk politik finde sin afslutning.

Som bekendt var det Kristian Thulesen Dahl og Dansk Folkeparti, der i 2010 sammen med VK-regeringen besluttede at halvere dagpengeperioden. Socialdemokraterne og SF stemte imod, og Helle Thorning-Schmidt var endog ude i de helt store retoriske møllesving, da hun betegnede det som et "dolkestød" i ryggen på den arbejdende befolkning.

Efter valget i 2011 afviste De Radikale at ændre aftalen, og dermed blev dagpengespørgsmålet en af hjørnestenene i fortællingen om regeringens løftebrud og de mange tryllepenge i Fair Løsning. Efter en række akutpakker og midlertidige ordninger endte Helle Thorning-Schmidt med at losse spørgsmålet godt og grundigt ud af banen forud for folketingsvalget ved at nedsætte Dagpengekommissionen. Også her nåede Radikale Venstre dog at få sat en fod ned, så det blev skrevet ind i kommissoriet, at en nyordning ikke måtte koste flere penge end hidtil.

Winston Churchill påpegede engang, at "en kamel er en hest designet af en kommission", og de seneste ugers læk fra Dagpengekommissionen har da også illustreret, at der fortsat er et par pukler, som skal masseres på plads.

Første pukkel er forkortelse af genoptjeningsperioden og forlængelse af dagpengeperioden. Anden pukkel er spørgsmålet om, hvorvidt der skal tilføres yderligere finansiering.

Tre partier skal mødes

Det er forventningen, at regeringen indbyder til forhandlinger få timer, efter at Dagpengekommissionen har præsenteret sin redegørelse. Regeringen skal altså ikke først tygge redegørelsen igennem og botanisere i den for derefter at fremsætte sit eget forslag, som det eksempelvis skete, da daværende statsminister Anders Fogh Rasmussen rundbarberede Velfærdskommissionens omfattende arbejde i 2006 og umiddelbart efter fremlæggelsen proklamerede, at skattelettelser, brugerbetaling og ... nåh ja, en halvering af dagpengeperioden, ikke ville indgå i de politiske forhandlinger.

En hurtig igangsætning af forhandlingerne hænger sammen med, at regeringen ikke ønsker et langstrakt forhandlingsforløb, som flytter ud i det offentlige rum med nye og "konstruktive indspark" fra diverse faglige organisationer. Af samme grund er det også et kvalificeret gæt, at der allerede har været forudgående drøftelser mellem regeringen og de partier, som er afgørende for indgåelsen af en aftale, således at forhandlingsrammen er etableret.

Lars Løkke Rasmussen lovede under valgkampen, at han ikke vil lave en dagpengeaftale udenom Socialdemokraterne, og Mette Frederiksen har klart afvist Dansk Folkepartis forslag om at finde en aftale udenom regeringen. Det er således en forudsætning for en aftale, at disse tre partier finder hinanden. Folketingets øvrige partier skal ikke regne med at spille nogen væsentlig rolle i forhandlingerne, men kan vælge, om de vil tilslutte sig aftalen.

"Lars Løkke Rasmussen lovede under valgkampen, at han ikke vil lave en dagpengeaftale udenom Socialdemokraterne, og Mette Frederiksen har klart afvist Dansk Folkepartis forslag om at finde en aftale udenom regeringen. Det er således en forudsætning for en aftale, at disse tre partier finder hinanden."

Strid om nye penge

Det store stridspunkt bliver, i hvilket omfang der skal tilføres yderligere midler. DF har længe advokeret for det, og Mette Frederiksen afsluttede fire års socialdemokratiske frustrationer ved at benytte Folketingets åbningsdebat til at tilkendegive det samme.

En væsentlig årsag var det lækkede notat fra Dagpengekommissionen, som viste, at der er intern uenighed om, hvorvidt der kan laves en smartere model, som reducerer risikoen for at ryge udover "dagpengekanten", uden at der tilføres yderligere midler.

Et flertal i kommissionen lægger angivelig op til en reduktion af dimittendsatsen fra 82 til 78 procent samt indførelse af 8 årlige karensdage, som kan elimineres ved at påtage sig forefaldende arbejde. Et mindretal bestående af fagbevægelsens repræsentanter er ikke indstillet på at acceptere mere end 3 karensdage og peger i øvrigt på, at der skal tilføres 650 millioner kroner.

Efter Claus Hjort Frederiksens kasseeftersyn hænger nye penge imidlertid ikke på træerne. Der er 1,7 milliard kroner til fordeling i de igangværende finanslovsforhandlinger. Ud af disse skal der afsættes cirka 600 millioner kroner til det kommende politiforlig, hvis politiet skal holde sit eksisterende niveau.

Samtidig må det forventes, at de resterende 1,1 milliard kroner hurtigt får ben at gå på, hvis man skal tilfredsstille DF og De Konservative, som begge har stemplet ind til finanslovsforhandlingerne med en lang smørrebrødsseddel af ønsker, som peger i hver sin retning.

Dertil kommer, at en reduktion af dimittendsatsen for at overføre pengene til de øvrige dagpengemodtagere samt tilførsel af nye penge ikke vil understøtte Løkkes pejlemærke fra valgkampen om, at det bedre skal kunne betale sig at arbejde.

Samtlige de tre store partier har en interesse i at finde en fælles aftale. De kommende uger vil vise, om det lykkes at lave en hest ud af kamelen.

KOMMUNALPOLITIKER? FÅ STYR PÅ

KOMMUNENS BUDGETÅR PÅ 24 TIMER

POLITIKER-AKADEMIET

Forstå det kommunale budget og træf bedre politiske beslutninger!

Med udgangspunkt i det kommunale budgetår fra KL's økonomiforhandlinger over lokale forhandlinger til vedtagelse af budget, opfølgning og strategisk evaluering, vil du få mulighed for at diskutere dine budgeterfaringer med andre politikere og få input til nye løsninger gennem oplæg og erfaringsudveksling.

HVOR OG HVORNÅR?
Vejle den 4. – 5. februar 2016

PRIS
7.995 kr. ekskl. moms inkl. overnatning

TILMELDING
www.cok.dk/budgetår

På forløbet arbejder vi bl.a. med:

- Kommunaløkonomiske tendenser i 2016
- Finansministeriets krav til det kommunale budget
- Det politiske råderum og det strategiske handlerum
- Cost drivers og deres betydning for politikudvikling
- Forhandlinger om kommunens økonomi
- Effektivitet og resultater gennem økonomisk styring
- Samspillet mellem politik og administration.

COK
Center for Offentlig Kompetenceudvikling

K-borgmestre laver oftere

Det landspolitiske VK-samarbejde er ikke til at finde én til én kommunalpolitisk. Flere K-borgmestre har i år indgået budgetforlig med Socialdemokraterne fremfor Venstre, og nogle steder i landet er de to partier mere konkurrenter end partnere.

konsensus

Af Morten Munkholm
munkholm@kommunen.dk

Selvom der er grundlæggende forskelle på partiernes ønsker om velfærd, skatter og nedskæringer, så kan selv de skarpeste politiske fløje ofte enes i de kommunale budgetforlig. Og alliancer, der måske virker utænkelige landspolitisk, står stærkt på det kommunalpolitiske landkort, viser *Kommunens* årlige gennemgang af budgetaftalerne.

Fire ud af landets 13 konservative borgmestre har i år lavet forlig til venstre med Socialdemokraterne, mens tre har lavet til højre med Venstre. Seks har lavet det henover midten med begge partier. I Hørsholm lægger borgmester Morten Slotved (K) ikke skjul på, at det ofte handler om udspil, magtalliancer og personlige relationer fremfor ideologi, når der skal indgås kommunale budgetforlig.

- Jeg har ni ud af nitten mandater selv, så jeg skal kun finde ét mandat. Venstre har aldrig villet pege på mig som borgmester, og de har ikke været med på at finde de besparelser, som Socialdemokraterne, De Radikale og Borgerlisten er med på i år, så det giver sig selv, fortæller han.

Ved de sidste to kommunalvalg har Venstre forsøgt selv at erobre borgmesterposten uden held, og derfor er deres fire mandater mere at anse for konkurrenter end partnere for De Konservative - uden at Morten Slotved dog vil kalde sine budgetaftaler for røde.

- De yderste venstreorienterede i Hørsholm er to socialdemokrater. Sådan noget som SF og Enhedslisten bruger vi jo ikke i min kommune, siger han.

Afgørende valgnat

I Hillerød er magten anderledes fordelt med otte mandater til både Socialdemokraterne og Venstre og kun tre mandater til borgmesterpartiet De Konservative. Og igen i år er budgetflertallet fundet med Socialdemokraterne, SF, Fælleslisten og De Radikale. Borgmester Dorte Meldgaard får derfor fra mange sider det prædikat at være en rød konservativ.

- Vi kan kalde hinanden alt muligt, og det er jeg egentlig ikke interesseret i. Men jeg noterer mig, at den konservative borgmester for andet år i træk ser bort fra 12 borgerlige mandater og i stedet lader sig spænde for venstrefløjens vogn, siger venstremanden Klaus Markussen, der stod til at få borgmesterkæden i 2013.

Men så lavede De Konservative en konstituering med Socialdemokraterne, hvor de blandt andet aftalte at holde skatten i ro. En aftale, der kom på tværs af et borgerligt budgetforlig i år, da Venstre står fast på at ville sænke kommunens dækningsafgift, der er den højeste i Nordsjælland.

- Den er en sten i skoen for de virksomheder, som vi gerne skulle have til at søge til Hillerød. Og det svækker os, at vores nabokommuner har en langt lavere dækningsafgift, siger Klaus Markussen, som samtidig var yderst utilfreds med, at et planlagt udbud af kommunens rengøring blev droppet.

Borgmester Dorte Meldgaard er ærgerlig over, at de borgerlige partier ikke kom med i budgetforliget.

- Det er nogle gode borgerlige mærkesager, men det skyl-

”Vi kan kalde hinanden alt muligt, og det er jeg egentlig ikke interesseret i. Men jeg noterer mig, at den konservative borgmester for andet år i træk ser bort fra 12 borgerlige mandater og i stedet lader sig spænde for venstrefløjens vogn.”
Klaus Markussen (V), byrådsmedlem i Hillerød

De 13
K-borgmestres budgetalliancer

De Konservative · Højrefløjen · Venstrefløjen

Hillerød
Dorte Meldgaard
Forlig med S · SF · R + Fælleslisten

Gentofte
Hans Toft
Forlig med S · V · R

Køge
Flemming Christensen
Forlig med V · S · SF · DF · EL

Sorø
Gert Jørgensen
Forlig med V · DF · R

Viborg
Torsten Nielsen
Forlig med V · S · SF · DF

Vesthimmerland
Knud Kristensen
Forlig med V · S · SF · DF · R

budget med S end V

Helsingør

Benedikte Kiær

Forlig med S · DF · R · SF

Frederiksberg

Jørgen Glenthøj

Forlig med V · LA · DF · R

Vallensbæk

Henrik Rasmussen

Forlig med V · S · SF

Høje-Taastrup

Michael Ziegler

Forlig med S · V · DF · SF

Allerød

Jørgen Johansen

Forlig med V · DF + Blovstrødlisten og Lea Herda

Hørsholm

Morten Slotved

Forlig med S · R + Borgerlisten

Lyngby-Taarbæk

Sofia Osmani

Forlig med S · SF · R · LA

+ to løsgængere

des vores konstitueringsaftale, at det ikke kunne lykkes at nå til enighed denne gang, siger hun og medgiver, at konstitueringen på nogle områder har været dyr for De Konservative.

- Man kan altid blive klogere, som tiden går, og se tilbage på, at tingene måske skulle have været gjort anderledes. Men det løser ikke rigtigt noget ved den situation, vi har i dag. Og i dagligdagen føler jeg mig altså ikke låst politisk af den aftale, der er indgået, forklarer Dorte Meldgaard.

S med i skatteforlig

Ligesom De Konservative på landsplan går til angreb på grundskylden, har den også været et hovedtema i en del af de budgetforlig, de har indgået for næste år. På Frederiksberg er det med et borgerligt flertal lykkedes borgmester Jørgen Glenthøj (K) at få sænket grundskylden én promille, så den årlige stigning udlignes i kommunen, mens Socialdemokraterne i både Helsingør og Lyngby-Taarbæk har leveret stemmer til at få bremset noget op for den stigende boligskat.

- Grundskylden i vores område er kæmpestor, og det går ud over mennesker med helt almindelige indtægter som pædagoger og lærere. Folk, som vi gerne vil have der er plads til at have boende i vores kommune, forklarer Simon Pihl Sørensen (S), viceborgmester i Lyngby-Taarbæk Kommune.

Her er det helt normalt, at De Konservative og Socialdemokraterne deler magten mellem sig. De har gjort det igennem årtier med skiftende borgmestre i den såkaldte Lyngby-model, og op til valget i 2013 lykkedes det dem at lave forlig udenom den siddende Venstre-borgmester Søren P. Rasmussen, der havde brudt med 60 års K-S-magtakse i 2009.

- I alle de år, jeg har siddet i kommunalbestyrelsen, har jeg arbejdet sammen med De Konservative. Og det er, fordi socialkonservatismen trives her i kommunen. På landsplan har De Konservative glemt det sociale, og det er nok også derfor, de kun har seks mandater i Folketinget, siger Simon Pihl Sørensen.

VK-spørgsmålstegn

På Christiansborg er der også en form for skred i forhold til nullernes VK-samarbejde, efter at De Konservative i sommer nægtede at stemme for en aftale om kommunernes økonomi uden en grundskyldsgaranti. Og partiet går nu til finanslovsforhandlingerne med en politik modsat Venstres både omkring klima og ulandsbistand. Alligevel er der langt fra at stå

”I alle de år, jeg har siddet i kommunalbestyrelsen, har jeg arbejdet sammen med De Konservative. Og det er, fordi socialkonservatismen trives her i kommunen. På landsplan har De Konservative glemt det sociale, og det er nok også derfor, de kun har seks mandater i Folketinget.”

Simon Pihl Sørensen (S), viceborgmester i Lyngby-Taarbæk

med seks konservative mandater i forhold til det overvældende flertal, Liste C fortsat har i nogle nordsjællandske enklaver.

- Socialdemokraterne gik inden årets budgetforhandlinger ud og sagde, at de ville sætte skatten op. Så sagde jeg, at så behøvede de slet ikke at møde op til forhandlinger, og så droppede de hurtigt at hæve skatten, fortæller borgmesteren i Hørsholm, Morten Slotved.

Han vil ligesom sine konservative kolleger gerne gøre noget ved grundskylden i sin kommune, men anser det mest af alt for at være noget, der skal ordnes landspolitisk.

- Hvis jeg sænker grundskylden i Hørsholm, får det ingen indvirkning på udligningen. Det vil sige, at vi selv skal finde pengene til det. Hvis jeg derimod sænker personskatten i Hørsholm, så kommer jyderne til at betale cirka en tredjedel af det. Hele skatte- og udligningssystemet er simpelthen sygt, forklarer han.

I Hillerød bliver der på grund af konstitueringen ikke plads til at røre ved skatten i denne valgperiode, selvom det var en konservativ mærkesag før sidste valg. Klaus Markussen (V) kalder det uvist, om der igen kan blive skabt en VK-alliance i den nordsjællandske handelsby ved kommunalvalget i 2017 - det samme gør borgmester Dorte Meldgaard.

- Jeg føler, at vi helt generelt når til enighed om mange ting, så jeg er fuld af fortrøstning. Men hvordan det skal se ud til næste valg, er for langt ude i fremtiden til, at vi har taget stilling endnu, fortæller hun.

Hvilken DF'er var det, der udtrykte forståelse for Rikke Karlssons exit?

Hvem var det, der ville vædde en is på, at han kunne få københavnerne til at flytte med deres job til provinsen?

Hvilken topchef var det nu, der skød med skarpt mod det danske asylsystem?

Svarene finder du nemt og overskueligt på kommunen.dk/overblik

Ugens politiske overblik leveret af Ritzau

/ritzau/ kommunen

Ledere skal være mere opmærksomme på, hvad de selv gør, og ikke udelukkende fokusere på, hvad andre bør gøre, mener den britiske professor i management Ralph Stacey.

Foto: COK

Lederen er ikke en helt

Der er brug for mere refleksion og et gennemgribende opgør med New Public Management i den offentlige sektor, hvis lederne skal lære at navigere i et uforudsigeligt landskab, mener britisk ekspert.

eftertanker

Af Jonas Sloth Bach
jonas@kommunen.dk

Ralph Stacey flyver nærmest i pendulfart mellem sit hjem i Hatfield nord for London og Danmark.

Når han den 22. oktober deltager på konferencen New Nordic Welfare i Odense, er det tredje gang på to måneder, at han taler for ledere fra det kommunale.

Ralph Stacey er professor i management ved universitetet i Hertfordshire, og hans popularitet i Danmark skyldes først og fremmest hans opgør med den rolle, som den resultatbaserede tilgang har givet lederne i den offentlige sektor.

Verdens stigende kompleksitet og foranderlighed har skabt en voksende usikkerhed og angst, mener han, og for at reducere den usikkerhed er vi begyndt at forme et mere og mere idealiseret billede af lederen som en helt, der kan tegne en vision af fremtiden og gøre verden mere sikker og forudsigelig igen.

- Ideen i New Public Management er, at hvis lederen udstikker korrekte mål og rammer, har de rette værdier og administrerer stærkt og konsekvent, så vil han eller hun kunne nå i mål. Den fortælling er jeg meget uenig i, siger Ralph Stacey.

Tag erfaringer alvorligt

Politikerne har sat alt for mange mål, der ikke nødvendigvis skaber mere kvalitet, når de nås.

I Storbritannien har man eksempelvis et krav om, at 95 procent af alle patienter på skadestuerne skal tilses indenfor fire timer. Det resulterer blandt andet i, at ambulancerne bliver bedt om at returnere langsommere, når der er størst pres på akutmodtagelsen, samt at nogle hospitaler tilser patienterne overfladisk for derefter at placere dem i et nyt venteværelse, hvor deres ventetid ikke længere bliver registreret. Man opfylder målet uden at forbedre kvalitet eller effektivitet, fordi beslutningerne ikke altid er rationelle.

- Der er en væsentlig forskel på retorikken om forbedring og rationel beslutningstagning styret af evidensbaseret ledelse, mål og angivelig ‘videnskabelige’ teknikker, og hvad der rent faktisk sker i virkeligheden, siger Ralph Stacey.

Og selvom man sagtens kan bebrejde politikerne for at sætte forkerte mål, er der også brug for en ny ledelsesdagsorden i det offentlige, mener Ralph Stacey. Embedsmændene har et ansvar for at kigge indad og reflektere over, hvordan de løser opgaverne.

- I stedet for at foreskrive, hvad andre ‘bør’ gøre, opfordrer jeg lederne til at være opmærksomme på, hvad de allerede gør. Det handler om at tage sine erfaringer med ledelse og strategi alvorligt, siger han, for erfaringerne kan sætte lederne i stand til at navigere bedre i en verden, der ikke er præget af de antagelser om forudsigelighed, logik og rationalitet, som de målbare rammer for resultater og vækst bygger på.

- I al ledelse og strategisk arbejde indgår politik, magt, konflikt og forhandling som centrale elementer. Derfor bliver evnen til at udøve praktisk dømmekraft, holde fokus på sammenhængen mellem lokale og globale mønstre samt forstå samspillet mellem organisationers medlemmer vigtigere.

Refleksion er ingen luksus

Det er snart mange år siden, Ralph Stacey i midten af 1990'erne slog sit navn fast med teorien om Complex Responsive Processes. Men opgøret med systemtænkningen indenfor ledelse og antagelsen om, at organisationer kan betragtes som faste systemer og ledere som nogle, der kan kontrollere og styre dem, er der stadig brug for. Og refleksionen underprioriteres stadig, mener han.

- Vi forstærker bare den indsats, som har skabt problemet, fordi vi ikke stopper op og tænker over, hvad vi gør og hvorfor vi gør det på den måde, siger Ralph Stacey.

Hvis lederne i den offentlige sektor bliver bedre til at reflektere i en søgende diskussion med kolleger og medarbejdere fra deres organisationer, mener Ralph Stacey, at det kan lykkes at finde bedre løsninger. Det handler bare om at træde ud af det resultatforhippede hamsterhjul.

- Man er nødt til at skabe muligheder for, at der er tid og plads til, at folk kan reflektere over, hvordan de arbejder. Så vil man helt uundgåeligt opleve, at man gør nogle ting anderledes, og at der er nogle ting, man helt holder op med at gøre, siger Ralph Stacey.

Han anerkender, at pressede budgetter og øgede mål gør det sværere at afsætte tid til eftertanke og dialog, men det er afgørende for at finde bedre løsninger, mener han.

- Det er et problem, hvis man ser det som en luksus. Det er ikke en luksus; det er en absolut livsvigtig nødvendighed, for ellers bliver man bare ved med at gentage de samme handlinger, som har skabt problemerne.

Lundgaard Konsulenterne

- Rekruttering af ledere og nøglemedarbejdere
- Visions- og strategiprocesser for den politiske- og administrative ledelse
- Netværksanalyse – vi kan vise hvordan organisationen *i virkeligheden* arbejder sammen
- Udvikling af ledere og ledergrupper – med eller uden typeprofilværktøjer
- Sparring/coaching med toppolitikere og ledere

www.lundgaard-konsulenterne.dk

Ordførerne

Kommunalordførerne skriver på skift om aktuelle politiske mål, udfordringer og sager. I denne uge **René Gade** (Å)

KOMMUNEN SKAL VÆRE DANMARKS ARBEJDSPLADS NR. 1

Når jeg og mange andre borgere med snert af system- og politikerlede tænker på 'det kommunale', så tænker vi desværre primært på sminkede spareplaner, dårligt undervisningsmiljø i skolerne, fabrikslignende dagtilbud, folieret og kold ældrepleje, fleksibilitet som en betonklods, erhvervsforståelse på nulpunktet, innovation på gamle flasker, medarbejdere uden ejerskab, politisk tovtrækning og service a la uendelig ørkenvandring i en telefonkø.

"Hov hov, så slemt er det altså ikke, der er mange dygtige medarbejdere i ...". Og ja, det ved jeg godt. Jeg siger bestemt ikke, at det, jeg konnoterer med 'det kommunale', på nogen måde er et retvisende billede af hverken kompetence- eller serviceniveauet i de danske kommuner. Desværre fungerer det bare sådan, at et image er selvforstærkende. Derfor bliver mediernes ofte kritiske vinkling på de kommunale tilbud og de kommunalt ansattes frustration over hæmmende strukturer pludselig til det fulde og forvrængede billede af kommunen i hovedet på borgeren. Og det er borgeren, som kommunen er til for - og hvis ens målgruppe og kernekunde ikke primært har gode oplevelser associeret med sin leverandør og serviceudbyder, så bliver man en dårlig kunde. Altså en uengageret og utilfreds borger i denne kontekst.

Kommunerne skal sikre borgere og virksomheder den bedst mulige service, og det kan man i min verden kun ske gennem engagerede medarbejdere og empatisk ledelse. Mit budskab er, at kommunen skal være Danmarks bedste arbejdsplads! Når byens borgere og virksomheder mærker og deler den stolthed, som lyser ud af den daglige kontakt med de kommunalt ansatte, så vil byen og kommunen vokse på både den sociale, den miljømæssige og økonomiske bundlinje. Troen på fremtiden, tilliden til hinanden og den pioneragtige ejerskabsfølelse kan nemlig flytte bjerge. Og hvis det er bjerge af papir, pamperi, pengeproblemer og distanceret ledelse - så er de værd at flytte.

"Det skal ikke præmieres at være hurtig, kortsigtet eller den mest opsigtsvækkende kommune. Nej, det skal anerkendes og dyrkes at være den mest givende, værdiskabende og favnende kommune."

I dag omtales det offentlige ofte med sarkasme eller ironi. Det er der sikkert flere årsager til, og dem skal vi til livs, hvis vores velfærd og danske samfundsmodel skal blomstre under pres fra konkurrencesamfundet og den globaliserede verdens effektivitetstyranni. Det vigtige for mig er, at vi giver ansvaret og tilliden tilbage til de offentligt ansatte og vores kommuner. Det skal ikke præmieres at være hurtig, kortsigtet eller den mest opsigtsvækkende kommune. Nej, det skal anerkendes og dyrkes at være den mest givende, værdiskabende og favnende kommune.

Hvordan begynder vi denne kommunale revolution? Jamen som nyvalgt folketingsmedlem for Alternativet synes jeg, at vi skal stoppe med kritikken og undskyldningerne - og begynde med os selv. Vi skal begynde på en frisk, hvor vi som medarbejdere i det offentlige ALDRIG giver andre skylden for den indsats, vi leverer. I stedet skal vi tillade os at tage ansvar for hver eneste handling, vi foretager os, og ikke mindst tage ansvar for at sige fra hver gang, vi stilles i en situation, som vi ikke synes er rimelig. Sig fra overfor nedværdigende og negativ adfærd og sig ja til de værdier, du tror på - så er du med til at bevæge din kommune i den rigtige retning.

» **Kommenter klummen på kommunen.dk**

DI: Offentlige udbud skræmmer virksomheder væk

Transaktionsomkostningerne er så høje, at syv ud af ti virksomheder helt fravælger at byde ind på offentlige udbudsopgaver. Det viser en analyse fra DI.

detaljer

Jonas Sloth Bach
jomnas@kommunen.dk

Når rådgivervirksomheder overvejer at byde ind på offentlige udbud, er prisen på at strikke et ordentligt tilbud sammen ofte så høj, at det ikke kan betale sig. 69 procent af virksomhederne vælger 'ofte' eller 'nogle gange' helt at droppe at byde ind, fordi kravene til tilbudsmaterialet er for store. Det viser en ny analyse, som DI Videnrådgiverne har lavet blandt deres 950 rådgivervirksomheder.

- Omkostningerne ved at lave et tilbud overstiger ofte værdien af opgaven, og ofte skal man levere en næsten færdig løsning som led i en tilbudsrunde, hvor man konkurrerer med mange andre. Det kan ikke svare sig for virksomhederne, siger Kirsten Alkjærsig, fagleder i DI Videnrådgiverne.

Hun understreger, at problemet er særlig stort ved rådgivningsopgaver, fordi ydelserne er sværere at gennemskue og kravene derfor lettere kommer til at omfatte en delvis løsning, end når det handler om eksempelvis anlægsopgaver.

- Det svarer til, at man skulle lave fundamentet for at kunne vinde et udbud om at lave en vindmølle. Det er helt urimeligt, og det er fuldstændig eksploderet, siger Kirsten Alkjærsig.

I Konkurrencestyrelsens Center for Offentlig Konkurrence genkender kontorchef Kenneth Skov Jensen problemet. Han beretter, at der er klare indikationer for, at særlig mindre kontrakter har uforholdsmæssig store transaktionsomkostninger.

- Der er eksempler på eksorbitant høje udbudsomkostninger. Det er rigtig ærgerligt, fordi det offentlige på den måde risikerer at gå glip af tilbud fra de bedste. Det er en reel risiko, siger han og fortæller, at transaktionsomkostningerne generelt er væsentligt højere indenfor rådgivning og viden end i andre brancher.

"Det er rigtig svært at vælge en rådgiver uden at vide, hvad de kan, for ofte er det ikke en hyldevare, og så er man nødt til at have noget at vælge ud fra."
Rikke Thorlund Haahr, chef for KL's udbudsportal

Hver tredje vælges fra

En af de virksomheder, der ofte er nødt til at vælge opgaver fra, fordi selve processen med at strikke et tilbud sammen er for krævende, er Operate. Virksomheden, der løser kommunikationsopgaver for både offentlige og private kunder, fravælger omkring hver tredje potentielle opgave, selvom den falder indenfor både kompetence- og interesseområdet, fordi de meget specifikke krav gør det for dyrt at udarbejde et tilbud.

- I de værste tilfælde oplever vi, at det vil koste mellem 30 og 35 procent af den samlede opgaveomsætning at lave et tilbud, og så kan det simpelthen ikke betale sig for os, siger direktør John Pedersen.

Han oplever helt klart, at kravene og kompleksiteten i

Særlig rådgivningsopgaver kræver, at tilbudsgiver leverer en del af løsningen i tilbuddet, hvilket svarer til, at man skulle lave fundamentet for at kunne vinde et udbud om at lave en vindmølle, indvender DI.
Foto: Claus Bonnerup / Polfoto

En udbudsråd fra Konkurrencestyrelsen

- **Vælg den mest** enkle udbudsproces
- **Tal med relevante** virksomheder før udbuddet
- **Udvælg de bedste** og lad dem byde
- **Få tilbud på** en proces fremfor en færdig løsning
- **Skriv brugbare afslag**

de offentlige udbud er vokset markant de seneste år. Konkret fortæller han om et statsligt udbud til en værdi af 250.000 kroner, som det vil koste hans virksomhed 80.000 kroner at give tilbud på. Og når to andre virksomheder samtidig er inviteret til at byde ind, giver det matematisk set ikke mening for John Pedersen.

- Når vi ser på, hvad vi kunne få for de penge ved at bruge dem på tilbud til private, giver det ikke mening at komme med et tilbud, siger John Pedersen.

Han efterspørger mere afgrænsede krav til tilbudene og bedre udvælgelse af virksomheder til lukkede udbud.

Borgerne betaler til sidst

De offentlige indkøbere og rådgiverbranchen har en fælles interesse i at mindske transaktionsomkostningerne, mener Kirsten Alkjærsig. For selvom hensigten med de detaljerede og omfangsrige krav til virksomhedernes tilbud er at bruge skattekronerne bedst muligt, betyder de høje transaktionsomkostninger faktisk, at regningen til det offentlige i sidste ende bliver større.

- Virksomhederne har ikke andre muligheder end at lade priserne afspejle alle de ressourcer, de bruger på at lave tilbuddene. I sidste ende er det de offentlige kunder, der kommer til at betale det spild, der er, siger Kirsten Alkjærsig fra DI.

I KL anerkender chefen for udbudsportalen, Rikke Thorlund Haahr, dilemmaet, men hun forsvarer samtidig kommunernes krav om at se en del af løsningen i tilbudsmaterialet.

- Det er rigtig svært at vælge en rådgiver uden at vide, hvad de kan, for ofte er det ikke en hyldevare, og så er man nødt til at have noget at vælge ud fra, siger hun og foreslår, at kommunerne i højere grad erstatter omfangsrige udbudsrunder med dialog med de mest interessante virksomheder.

Hvor mange skattekroner der går tabt ved de overdetaljerede krav til tilbud, kan DI ikke svare på, men Foreningen af Rådgivende Ingeniører anslår, at der bare på deres område bliver spildt en kvart milliard kroner om året på tilbud til det offentlige.

DI anbefaler, at det offentlige laver flere udbud med prækvalifikation, at man ikke beder om at få leveret en del af løsningen i tilbudsmaterialet, samt at man generelt kigger på vejledningen fra Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen.

> **”Virksomhederne har ikke andre muligheder end at lade priserne afspejle alle de ressourcer, de bruger på at lave tilbuddene.”**
> **Kirsten Alkjærsig, fagleder i DI Videnrådgiverne**

DKJOB

Udviklingschef, Horsens Kommune
Politik - Kommunikation - Ledelse
Ansøgningsfrist: 09/11/2015

Centerchef, Høje-Taastrup Kommune
Vil du stå i spidsen for fremtidens borger- og arbejdsmarkedscenter?
Ansøgningsfrist: 09/11/2015

Myndighedschef
Kolding Kommune
Senior- og Socialforvaltningen i Kolding Kommune ønsker at ansætte en myndighedschef på Seniorområdet.
Ansøgningsfrist: 06/11/2015

Centerchef for Institutions- og Skolecentret
Høje-Taastrup Kommune
Vil du stå i spidsen for et stærkt fælles skole- og institutionsvæsen med blik for mangfoldigheden?
Ansøgningsfrist: 06/11/2015

Direktør, Allerød Kommune
Med særligt ansvar for Børne- og Skoleområdet samt Sundheds- og Velfærdsområdet
Er du holdspiller og vil gerne sætte fingeraftryk?
Ansøgningsfrist: 05/11/2015

Leder, Vordingborg Kommune
Leder til velfungerende synscentral i Vordingborg
Ansøgningsfrist: 01/11/2015

Fagchef for Børn & Unge
Tønder Kommune
Kan du sikre kvalitet og solid drift?
Ansøgningsfrist: 29/10/2015

Afdelingsleder til Økonomistaben
Viborg Kommune
Udviklingsorienteret afdelingsleder søges til Viborg Kommunes centrale økonomifunktion.
Ansøgningsfrist: 28/10/2015

Centerleder til Anlæg og Ejendomme
Varde Kommune
Har du en god praktisk ledelseserfaring med interesse for anlægs- og ejendomsområdet? Er du tydelig og klar i din ledelsesstil, og kan du skabe sammenhæng og helhed i opgaveløsningen? Så hører vi gerne fra dig.
Ansøgningsfrist: 26/10/2015

Direktør med ansvar for familie- og uddannelsesområdet - Genopslag, Solrød Kommune
Kan du fortsat skabe resultater i en effektiv og moderne kommune?
Ansøgningsfrist: 22/10/2015

Leder til Socialservice og Integration
Solrød Kommune
Vil du stå i spidsen for en unik tværfaglig social og beskæftigelsesrettet indsats og sikre en af Danmark bedste integrationsindsatser? Så har vi jobbet til dig!
Ansøgningsfrist: 20/10/2015

Se alle aktuelle stillinger på **www.dknyt.dk/stillinger**

DKNYT

dknyt er først med den seneste udvikling på den kommunal- og landspolitiske dagsorden. Bestil et gratis prøveabonnement på **www.dknyt.dk** eller **ring 46 35 33 43**.

Send debatstof til os:
Debatindlæg må højst være på 2.500 tegn inkl. mellemrum. **Kronikker** skal være på mellem 5.500 og 7.500 tegn inkl. mellemrum. Kronikker skal udstyres med et vellignende portræt.
debatognavne@kommunen.dk

”Det er helt ude i hampen og metodisk underlødigt at konkludere, at dagpengereformen øger beskæftigelsen.”
Verner Sand Kirk, formand for A-kassernes Samvirke, til Ritzau

Af Michael Kjærgård. Ærlig talt

Den virkelige hensigt med #UdMedStaten-øvelsen

Planen om udflytning af små 4000 statslige arbejdspladser til provinsen skal nok komme til at forvandle landskabet - endda helt bogstaveligt, når først det hele er blevet gennemført. Det kommer til at tage tid, ligesom det kommer til at tage tid, før alle affinder sig med, at det er sådan, Virkeligheden 2.0 ser ud.

Ude i landet har forståelsen været udpræget ringe for den panik, flytteplanerne har udløst i hovedstaden. Gråd og krisehjælp, nu be'r jeg Dem, fru Heilbunth!

Det kunne godt give mindelser om dagene efter folketingsvalget, da 2100 Spelt febrilsk ledte efter en forklaring på, at Dansk Folkeparti kunne overtage hele den nederste del af Jylland og farve det gult.

Den anden vej var det også det samme. Efter FV15 kunne man hverken hos de gule eller i resten af provinsen drive det til mere end en stille undren over, hvordan københavnerne kunne finde på at give en tredjedel af deres stemmer til Enhedslisten og Alternativet, og heller ikke efter #UdMedStaten-udmeldingen tog man sig særligt af rystelserne i 2900 Djøf.

I stedet skete der noget andet - noget interprovinsielt kunne man kalde det.

På forhånd var der udenfor det statsjob-begunstigede København en vis rammeforståelse for, at det vigtigste ved hele øvelsen var at få vristet nogle af stillingerne ud af hænderne på hovedstadens styrelsesmonopol. Hvor jobbene helt præcist landede, måtte komme i anden række, så meget mere som al erfaring fra de hidtidige udflytninger har vist, at effekten af en udflytning ikke holder sig indenfor den kommunegrænse, der måtte omkranse den pågældende instans' nye placering.

Det skal lige bemærkes, at 'al erfaring' på udflytningsområdet er en begrænset størrelse, men den er dog helt entydig: Når en statsinstitution placeres et eller andet sted, så har dens medarbejdere deres privatadresser i et langt større geografisk område end lige den pågældende kommune - ja, end ikke de umiddelbare nabokommuner er arbejdskraftoplandet til den slags job begrænset til.

Men denne provinsens rummelige forståelse og overordnede blik på fordelingen varede kun, til de nye hjemsteder blev offentliggjort. I hvert fald hos de forsmåede. Glemt var øjeblikkelig de hidtidige erfaringer for afsmitning over kommunegrænserne. I stedet gik der sognerådspolitik i den. Hvorfor nabokommunen? Hvorfor ikke os?

Forsmåede borgmestre

Man skulle ellers tro, at det i henseende til beskatningsgrundlag ville være langt vigtigere for en kommune, at en statsinstitutions ansatte bosætter sig indenfor kommunegrænsen, end at kommunen sikrer sig et arbejdssted bemandet af indpendlere. Som det er blevet sagt om de 311 arbejdspladser til Slagelse og Korsør: Måske er det eneste, de to byer får, et krav om 311 nye parkeringspladser til de medarbejdere fra hovedstaden, der ikke vil flytte dertil.

Nogle af de forsmåede borgmestre håber på en genforhandling, andre på en ny runde udflytninger. Ingen af delene forekommer videre sandsynlig; tværtimod er et godt gæt, at de utilfredse kommer til at vente lige så længe, som de indtil nu har ventet på erstatningsarbejdspladser efter bølgen af kasnerelukninger i kølvandet på Warszawapagtens kollaps.

”Et godt gæt er, at de utilfredse kommer til at vente lige så længe, som de indtil nu har ventet på erstatningsarbejdspladser efter bølgen af kasnerelukninger i kølvandet på Warszawapagtens kollaps”

Hvad alle imidlertid synes at have overset, er, at det ikke er den fysiske flytning af medarbejdere, der bliver den vigtige effekt af #UdMedStaten-øvelsen. Det bliver tværtimod udskiftningen af medarbejdere.

Alle udflytningstruede københavnske djøfere med overlevelsesinstinkt er for længst gået i gang med at afsøge markedet (det københavnske) for passende stillinger hos ikke-udflytningsramte instanser. Blandt andet derfor vil det i vidt omfang ikke blive de nuværende ansatte, der kommer til at flytte med ud. I stedet er det arbejdspladserne, der flytter ud, og de vil på de nye steder blive besat med andre, lokale eller semi-lokale.

Som vel at mærke ikke er groet af det samme selvsupplerende hovedstadsmiljø som de hidtidige. Læg dertil de bebudede ændringer i planloven, lempelser i regler for kystnær bebyggelse, for dyrkningsarealer og så videre og så videre. Slutsum: Der kommer til at blive rusket grundigt op i de herskende sædvaner for, hvordan sager bliver afgjort, og hvilke hensyn der vægtes over andre. Dét er den virkelige plan.

Regeringens udflytningsplan er ikke bæredygtig

5 grunde

Af Mads Randbøll Wolff, direktør i Chora Connection

Så kom regeringens stort anlagte plan om udflytning af statslige arbejdspladser til stor jubel og begejstring mange steder udenfor København. Men planen er ikke bæredygtig - langtfra. Her er fem grunde til hvorfor.

For det første: Udflytningsplanen er kun en kortvarig distraktion fra det faktum, at centraliseringen fortsætter. Mens regeringen flytter statslige arbejdspladser ud med den ene hånd, lukker de lokale uddannelsesinstitutioner med den anden hånd. Ifølge regeringens finanslovsforslag skal blandt andet professionshøjskolerne spare to procent om året de næste fire år. Det koster uddannelsessteder særlig i yderområderne.

For det andet: Pressemødet med hele fire slipseklædte ministre var dårlig færdigt, før Dansk Folkeparti meldte, at "dette er bare første etape". Uanset om man er enig eller uenig i udflytningsplanen, ligger det fast: Debatten om udflytning slutter ikke her. Mens regeringens udflytningsplan ifølge overskriften handler om at skabe "Bedre balance" i Danmark, har den i realiteten knækket Danmark midtover. Det bliver hovedstaden mod provinsen, hvor stemningen ifølge mediernes dækning er, at København har henligget forkælet og forskånet. Det er ikke befordrende for den fremtidige debat.

For det tredje: 38 borgmestre jublede, fordi de får tilført statslige arbejdspladser. Men så snart jubelbrølet har lagt sig, kommer næste reaktionsbølge: Skuffelsen fra dem, der ikke fik statslige arbejdspladser. Den reaktion skal nok få ben at gå på jævnfør punkt 2.

For det fjerde: Det er dyrt at flytte statslige arbejdspladser, og der er kun én valuta at betale med: antallet af statslige arbejdspladser. Regeringen har afsat 400 millioner kroner til udflytningen, men det dækker næppe hele regningen. Når pengene slipper op, må udflytningen "klares indenfor styrelsernes rammer". Det er kun et spørgsmål om tid, før borgmestre og lokalsamfund beklager sig over, de ikke fik det antal statslige arbejdspladser, de er stillet i udsigt.

Der var indkaldt ekstra rådgivere hos forbundet Djøf den dag, da regeringen offentliggjorde sin plan om udflytning af statslige arbejdspladser.
Foto: Peter Hove Olesen / Polfoto

For det femte: Fremfor alt er udflytningsplanen en kortsigtet lappeløsning. Mig bekendt har vores folkevalgte overladt det til forskere og eksperter at sige den ubekvemme sandhed højt: Udflytning af statslige arbejdspladser skaber ikke vækst i landdistrikterne. Og værre endnu: Fortiden, hvor hver landsby havde sin egen skole, købmand og kirke, kommer ikke igen. Fremtidens lokalområder ser anderledes ud. Der er intet galt med at flytte statslige arbejdspladser; i nogle tilfælde giver det tværtimod rigtig god mening set med faglige øjne. Problemet er, at udflytningen sker under et postulat om at være redningsplanke for vækststørstende landdistrikter, hvor det i virkeligheden er ressourcespild og symbolpolitik, som koster skatteborgerne dyrt i form af flytteomkostninger, tab af viden og bøvl på de arbejdspladser, der nu bliver skåret over på midten.

Måske man bare skulle decentralisere hele den statslige administration, så vi kan få taget hul på det, der egentlig burde være spørgsmålet: Hvordan vil vi - sammen - udvikle byer og landområder og deres relation til hinanden i Danmark over de kommende 10-50-100 år? Gid man i stedet ville bruge 400 millioner kroner på at finde svar på dét spørgsmål.

Chora Connection er en politisk uafhængig tænketank og støttes af VILLUM fonden og VELUX fonden 2014-2019.

39%

finder et arbejde, når deres dagpengeret er brugt op. Det er en fordobling siden dagpengereformen fra 2013.
Kilde: Børsen på baggrund af tal fra Jobindsats.dk

Vi bør selv kunne præge vores børns liv i daginstitutionerne. Der er andre muligheder end stordrift og centralisering.

Et menneske er et mål i sig selv og skal aldrig blot være middel, har vi lært af den tyske filosof Kant. Og netop spørgsmålet om børns læring og opdragelse er et af samfundets vigtigste, da det handler om fremtidens borgere - fremtidens samfund.

Øget centralisering?

Regeringen har netop sagt nej. Nej i forhold til en forbedring af en rekordlav normering i daginstitutionerne. Alt imens virkeligheden i daginstitutionerne bliver stadig mere presset og det synes, som om systemet langsomt, men sikkert er ved at æde den sidste rest af en ellers lille og tryg livsverden i børnehøjde.

Hvad blev der af den lille børnehave som autonom enhed med egen tid og sted? Og hvorfra kom de - de integrerede mega-institutioner? Praktiske børnepaladser med linoleum på gulvet, optimal bemanding i ydertimerne og endnu en leder? Hvem har nogensinde efterlyst, at børnehaven skulle være en del af skolen, så man effektivt kan aflevere sin 10 måneder gamle baby samme sted, som man henter den 15 år senere? Og hvad blev der lige af den evidensbaserede forskning, OECD's internationale anerkendelse af børnehavernes praksis, pædagogernes faglighed og børnehavetraditionen? Og dét i et land, der bryster sig af livsoplysning, demokratisk dannelse og barnets alsidige udvikling?

Argumenterne kender vi: stordrift, legitimeret med plusord som stærke faglige miljøer, nye læringsmål for de 0-6-årige, kvalitet, og så videre. Alt imens teknokratiske krav om effektivisering og økonomisk nødvendighed også er afgørende. Og det selvom nyere viden fastslår, at stordriftsfordele og centralisering ikke altid er det samme som besparelser og effektivisering.

Sådan er fremtiden, siger de? Men hvem ved overhovedet, hvad fremtiden bringer? Og hvorfor har ingen spurgt os forældre om, hvad vi ønsker! Hvad siger pædagogerne? Og er store centraliserede børnehuse vitterligt den politiske vision for fremtidens yngste? Eller er vi bare ligesom endt dér som en konsekvens af noget andet?

Ønsker for fremtiden

Et samfund, hvor der kun findes én måde at gøre tingene på, er ikke et godt samfund. Og netop derfor kalder tiden på alternative løsninger, som kan sikre bedre dagtilbud, større mangfoldighed og tilfredshed for de midler, der er. Der er behov for at tænke helt anderledes fremfor at være låst fast i den reduktionistiske tilgang, som hersker for tiden. Det burde vel være muligt at tænkt lidt mere visionært og mangfoldigt i et kreativt dansk videnssamfund i år 2015?

Vel vidende, at der naturligvis er begrænsede ressourcer og kommunerne skal sætte de overordnede rammer. Men muligheden for decentrale løsninger skal være reel, også hvad angår økonomiske midler. For ingen ønsker vel en situation, hvor det kun er i privatregi, at de attraktive alternativer findes? Nøjagtigt ligesom fremtidens dagtilbud skal rumme et pædagogisk tilbud, som har sit mål i sig selv fremfor bare at være en pasningsgaranti med teoretiske læreplaner eller en forskole - indskolingsforberedelse til SKOLEN.

FOTO: LARS SKAANING / POLFOTO

En børnehave 2015 bør bygge på visioner og ideer. Et minibillede på idealet for det demokratiske samfund. En sådan børnehave kan medvirke til styrkelse af nærdemokratiet og civilsamfundet. Tiden er inde til at finde og udvikle ny måder at udføre pædagogisk praksis på. Alternative måder, som trodser tidens dårligdomme som larm, stress og fremmedgørelse i store systemer. For til gengæld at prioritere tid til fordybelse, ro, nærvær og læring gennem leg og sansning i små trygge enheder med få faste voksne.

Naturbørnehaven Mols Bjerge

Den børnehave, vi efterlyser flere af i det kommunale system, har vi her på Mols. En helt unik skurvognsbørnehave midt i Nationalparken med 3 årstidsbestemte placeringer, udtænkt af lokale ildsjæle 20 år tilbage som en billig løsning, fordi der manglede pladser. Naturbørnehaven Mols Bjerge er i dag kommunens mest populære institution, har lange ventelister, får topkarakterer og kaldes state of the art af uvildige pædagogiske konsulenter.

Og netop denne naturbørnehave er et levende eksempel på en markant anderledes daginstitution, hvor en hverdag i naturen giver børnene rig mulighed for at få opfyldt deres forskellige behov og lære gennem leg og sansning. Skurvognsbørnehaven har sin egen "tid"; det betyder god tid til spontant at fordybe sig i en bille eller gribe den idé, børnene får. Såvel som god tid til at mestre praktiske hverdagsopgaver som selv at tage regnbukser på. Barndommen har nemlig sin egen tid, der ikke er voksentid, og sådan skal det være.

Men selvom vi her har en populær og unik børnehave, er dens fremtid langtfra sikker. For en så anderledes institution og kæmpe succes passer nemlig ikke rigtigt ind i den kommunale virkelighed og er derfor en "torn i øjet" - en besværlig størrelse for politikere, embedsmænd, konkurrerende børnehaver og skolesamarbejdet. Netop fordi, den er anderledes og ikke, som børnehaver er flest.

"Muligheden for decentrale løsninger skal være reel, også hvad angår økonomiske midler. For ingen ønsker vel en situation, hvor det kun er i privatregi, at de attraktive alternativer findes?

Og nej, naturbørnehave er ikke en dyrere løsning. Tværtimod er den netop opstået som en spareøvelse og derfor et prima eksempel på, at man godt kan få god børnepasning, høj kvalitet og tilfredse forældre, uden at det koster ekstra. For selvom den er en smule dyrere i drift, er den til gengæld langt billigere i anlæg. Alt imens pædagogerne kan tilbyde mere tid og nærvær, da de modsat traditionelle børnehaver ikke skal bruge tid på rengøring efter frokosten, tid på at rydde op og tid på at holde møder i særskilte lokaler.

Dette var et eksempel på, at man sagtens kan have anderledes, små og attraktive dagtilbud indenfor budgettet. Men også et eksempel på, hvad man meget let kan ende med at lukke og slukke, hvis man kun vil tænke i systemets vedtagne sandheder og ikke udfordre dem.

Og ja, vi ved, at vi er oppe mod stærke kræfter. Præmissen synes jo at være, at stort er bedre. Sagen er bare den, at vil man være alt - bliver man intet. Og hvis man i den dogmatiske tro på centralisering og skoleficering nægter at lade sig inspirere af traditionen og derfra skabe det nye, så bliver det danske samfund fattigere. Heldigvis er det os borgere, der skal vælge og skabe institutionerne - IKKE systemet.

Af Randi Bruhn Mannion, idéhistoriker, og **Birthe Linddal**, sociolog og fremtidsforsker, Mols.

Send navnestof til os:
Skriv til os, hvis karriereskift eller lignende skal nævnes her på siderne. Husk at medsende et vellignende portræt.
debatognavne@kommunen.dk

"Jeg vil ikke finde mig i, at hun insinuerer, at der ikke er orden i tingene."
Morten Messerschmidt (DF) om EU-parlamentariker Rikke Karlssons exit fra DF til Ritzau.

Ny på tinge: Susanne Eilersen

"Min mand gjorde mig politisk aktiv"

Med politisk erfaring fra både kommunalt og regionalt niveau håber DF's Susanne Eilersen, at hun kan sørge for mere øjenhøjde og fokus på implementeringen af politikken fra Christiansborg.

Af Jonas Sloth Bach
jonas@kommunen.dk

ILLUSTRATION: JENZ KOUDAHL / SPILD AF TID

Hvad fik dig til at gå ind i politik?

Jeg blev meldt ind i Dansk Folkeparti i efteråret 1998. Det var på grund af vores udlændingepolitik, og det var faktisk min mand, der halvt for sjov sagde 'Når du går og brokker dig, kan du lige så godt melde dig ind og gøre noget ved det'.

På det tidspunkt havde jeg overhovedet ikke troet, at jeg skulle være politisk aktiv; jeg ville bare høre, hvad der foregik. Jeg kommer ikke fra en politisk aktiv familie - der er ikke nogen, der har været medlem af et politisk parti før mig.

Hvad fik dig til at beslutte at stille op som folketingskandidat?

Jeg var så heldig at få lov at være med først i amtsbestyrelsen og siden i hovedbestyrelsen. Jeg har altid sagt, at jeg ikke vil vælges til noget, før mine børn var store, så jeg lavede en masse organisatorisk indtil da, og så syntes jeg, tiden var inde for fem år siden, hvor jeg så blev valgt til byrådet. Politik kommer ind under huden, og jeg blev mere og mere bidt af det, efterhånden som jeg så, at jeg var tæt på beslutningerne. Der er en masse ting, jeg gerne vil være med til at påvirke.

Hvad er din største styrke som politiker?

Jeg synes helt klart, det er, at jeg ved, hvad det er for nogle problemstillinger, man sidder med ude i yderste led. Når man laver lovforslag på Christiansborg, ved jeg, hvordan det er at implementere det ude i kommunerne, og derfor kan jeg byde ind med en vurdering af, hvordan et lovforslag vil være at føre ud i virkeligheden. Jeg ved, hvordan man agerer i kommunalbestyrelserne, og hvor svært det er at få budgetterne til at hænge sammen.

Hvad er din største svaghed som politiker?

Min største svaghed er, at jeg gerne vil vide alt om alt. Det kan man ikke som folketingspolitiker, fordi det politiske spektrum, man arbejder med, er så bredt. Og det skal jeg kæmpe for at lære at affinde mig med. Jeg vil gerne kunne levere varen, og det er svært med alle de kompromiser, der skal laves.

"Min største svaghed er, at jeg gerne vil vide alt om alt. Det kan man ikke som folketingspolitiker, fordi det politiske spektrum, man arbejder med, er så bredt."

Hvad skal du kæmpe mest for at lære som folketingsmedlem?

Det er nok tålmodighed. Ting tager tid, og det er en proces at være politiker, og selvom jeg har været det i mange år, så står jeg på bar bund på Christiansborg. Det fungerer på en anderledes måde med udvalg, informationer og arbejdsgange. Det er nok også et mere ensomt job at være folketingspolitiker end at sidde i byrådet, for der er et fællesskab i kommunalbestyrelsen.

Hvor er der efter din mening mest brug for at ændre ved den måde, som folkestyret i dag fungerer på?

Jeg kan godt lide, at man holder en ordentlig tone, både når man taler fra talerstolen og i medierne. Politik er en ting, personer er en anden, og man skal gå efter det politiske i stedet for det personlige, så man også kan gå ud og drikke kaffe med hinanden bagefter.

Det er blevet til for meget hakken på andres politik i stedet for at fokusere på det, man gerne selv vil.

Det er noget, som kun vi som politikere kan ændre på, og jeg synes allerede, det er sat på dagsordenen, og så må man jo bare starte med sig selv.

Jeg håber også, at jeg kan holde fast i at være tilgængelig, svare på borgerhenvendelser og pleje min valgkreds. Det synes jeg der er brug for, så politikerne er i øjenhøjde med deres vælgere.

Hvad er din hovedinteresse udover politik?

Det er mine to børnebørn, som jeg har besøg af lige så tit, det kan lade sig gøre. De kommer både i weekender og på de få fridage, der er. Det er mit liv. Jeg spiller ikke golf eller går til andre ting; det er familien, og så er politik også en del af min fritid.

Blå bog

- **Født 24. august** 1964 i Grenaa.
- **Medlem af hovedbestyrelsen** for Dansk Folkeparti fra 2004.
- **Medlem af Fredericia** Byråd fra 2010, formand for Sundhedsudvalget 2010-2013, 1. viceborgmester fra 2014, formand for Børne- og Uddannelsesudvalget fra 2014.
- **Medlem af Regionsrådet** for Syddanmark 2014-2015.
- **Medlem af Danske** Regioner fra 2014.

6,7 %

af de indbrud, som blev begået sidste år, blev opklaret af politiet. I 2011 var opklaringsprocenten 8,3.
Kilde: Ritzau

Politisk kalender

>> Læs hele kalenderen på dknyt.dk

20. OKTOBER 2015

Beskæftigelsesudvalgets åbne samråd om arbejdsmiljø

Beskæftigelsesudvalget har kaldt beskæftigelsesminister Jørn Neergaard Larsen (V) i samråd, dels generelt om en status for de 12 initiativer om udmøntning af midler i Fonden for Forebyggelse og Fastholdelse, dels om sikring af et sundt arbejdsmiljø i Københavns Lufthavn.

Christian Juhl (EL) har stillet samrådsspørgsmål B og Peter Hummelgaard Thomsen (S) samrådsspørgsmål A.

Landstingssalen, Christiansborg

20. OKTOBER 2015

Beskæftigelsesudvalgets åbne samråd om fleksjob- og førtidspensionsreformen

Beskæftigelsesudvalget har kaldt beskæftigelsesminister Jørn Neergaard Larsen (V) i samråd om fleksjob- og førtidspensionsreformen, dels om en artikel i Berlingske om "Reform har kun fået 31 i arbejde" og arbejdsprøvning og ressourceforløb, dels om udsigtsløse arbejdsprøvninger, herunder blandt andet i Assens Kommune.

Finn Sørensen (EL) har stillet samrådsspørgsmål C og Karsten Hønge (SF) samrådsspørgsmål D.

Landstingssalen, Christiansborg

20. OKTOBER 2015

Åbent samråd om fremdriftsreformen

Uddannelses- og Forskningsudvalget har kaldt uddannelses- og forskningsminister Esben Lunde Larsen (V) i samråd for at redegøre for følgerne af fremdriftsreformen, herunder det stigende antal reeksamener, den stigende administration på universiteterne, øget frafald med mere. Endvidere har udvalget bedt ministeren redegøre nærmere for, hvilke elementer i fremdriftsreformen han mener skal gennemgå et serviceeftersyn, samt for hvilke konsekvenser de enkelte forslag til forandring af fremdriftsreformen forventes at få for kvaliteten af undervisningen og økonomien bag fremdriftsreformen.

Samrådsspørgsmål A er stillet efter ønske fra Mette Reissmann (S).

Samrådsspørgsmål B er stillet efter ønske fra Eva Flyvholm (EL).

Samrådsspørgsmål C er stillet efter ønske fra Jacob Mark (SF).

2-080, Christiansborg

21. OKTOBER 2015

Samråd om landevejsprincippet og nedsættelse af færgetakster til Bornholm og Samsø

Udvalget for Landdistrikter og Øer har kaldt transport- og bygningsminister Hans Chr. Schmidt i samråd for at redegøre for ministerens holdning til det såkaldte landevejsprincip. Landevejsprincippet er princippet om at have samme pris for at sejle med færgen som for at køre en tilsvarende strækning på landevej. Spørgsmålet skal ses i sammenhæng med, at transport- og bygningsministeren har ansvaret for de statslige færgeruter til Bornholm og fra Kalundborg til Samsø.

Udvalget har endvidere blandt andet anmodet ministeren om at svare på, om ministeren - som minimum - vil fremsætte forslag om at nedsætte færgetaksterne på de statslige færgeruter til Bornholm og Samsø med udgangspunkt i landevejsprincippet, jævnfør den tidligere regerings fremlagte forslag til aftale om lavere færgetakster.

Udvalget har herudover bedt ministeren om at oplyse, hvilken form for dialog ministeren har været i med de af ministeren indsatte bestyrelsesmedlemmer hos Danske Færger for at opfylde sit og Venstres løfte til borgerne i Sydanmark om indførelse af trafikal ligestilling til Fanø.

Samrådsspørgsmålene er stillet efter ønske fra Magnus Heunicke (S). Lea Wermelin (S), Christian Rabjerg Madsen (S) og Kirsten Brosbøl (S).

2-080, Christiansborg

Kommuner

HALSNÆS

S har valgt borgmesterkandidat

Steffen Jensen er ny borgmesterkandidat for Socialdemokraterne i Halsnæs Kommune. Det blev resultatet af partiets urafstemning om ny borgmesterkandidat, hvor stemmerne blev talt op onsdag aften. 33-årige Steffen Jensen vandt i et utroligt tæt opløb med Annette Westh. Ved urafstemningen fik Steffen Jensen 49,7 procent, mens Annette Westh fik 49,2 procent af stemmerne, skriver Sjællandske. To stemte blankt. 191 medlemmer af Socialdemokraterne i Halsnæs Kommune havde indsendt deres stemme svarende til en valgdeltagelse på 70,5 procent. Socialdemokraterne har valgt at afgøre spørgsmålet om spidskandidaten allerede nu to år før den næste valgkamp til kommunalvalget for at give kandidaten bedst mulig forberedelse.

Når man vælger en ny borgmesterkandidat nu, skyldes det, at borgmester gennem 16 år, Helge Friis, allerede efter seneste valg meddelte, at han ikke vil stille op til et comeback, efter at han måtte overlade posten til Venstres Steen Hasselriis.

LEJRE

Tidligere borgmester forlader politik

Tidligere borgmester i Lejre (2002-2006) og folketingsmedlem for Lejre-kredsen, **Jens Hald**, stopper nu definitivt i politik. Han har altid været politisk engageret og startede i Venstres Ungdom for 27 år siden, men føler nu, at tiden er inde til at dedikere sig fuldt ud til erhvervsprojekter i stedet, skriver Sjællandske. Han blev valgt første gang til Roskilde Byråd i 1993 i en alder af 24 år, og et år senere blev han en af de yngste folketingsmedlemmer på Christiansborg. Her blev han kaldt for en af 'Uffes unge Venstreløver' og repræsenterede Lejre-kredsen i Folketinget i 13 år. Jens Hald ønsker nu at bygge videre på sin stærke ledelseserfaring, som han har erhvervet via sit virke som borgmester gennem fem år, som civil styrelseschef i Forsvaret gennem fire år og iværksætter gennem 20 år. Han er i dag rådgiver og del af et lederteam på Syddansk Universitet ved Institut for Teknologi og Innovation (ITI), hvor han arbejder med forskere og forsyningsingeniører, der forsker i nye miljøtekniske anlæg. Han glæder sig til at bruge sin ledelses- og bestyrelseserfaring i en ny fremtidig erhvervskarriere.

VEJLE

Velfærdsdirektør går på pension

Vejle Kommunes velfærdsdirektør **Kirsten Tønnesen** har valgt at gå på pension i begyndelsen af det nye år. Det sker efter næsten 27 år i Vejle Kommune, heraf de sidste mange år som direktør - senest som velfærdsdirektør med ansvar for de tre store velfærdsområder: handicap, senior og sundhed, oplyser kommunen. Kirsten Tønnesen, der er 60 år, har en baggrund som jurist. Hun kom til Vejle Kommune i 1989 som afdelingsleder på borgmesterkontoret. Hun kom fra en stilling som jurist i Aarhus Kommunes Socialforvaltning og havde kun forventet at blive i Vejle et par år. Men hun fik hurtigt større og mere ansvarsfulde poster og blev i 1999 socialchef i den gamle Vejle Kommune. Sidste sommer kunne hun så fejre 25-års-jubilæum. Som velfærdsdirektør er Kirsten Tønnesen øverste chef for cirka 4300 ansatte og har ansvaret for et budget i omegnen af to milliarder kroner og betjeningen af hele tre udvalg: Seniorudvalget, Voksenudvalget og Sundheds- og Forebyggelsesudvalget.

Regioner

SJÆLLAND

Ny udviklingschef i Region Sjælland

David Meinke, specialkonsulent i Region Hovedstaden, bliver ny udviklingschef i Region Sjælland. Det skriver Danske Kommuner. Han skal som led i en regional vækst- og udviklingsstrategi lede enheden for grøn vækst, infrastruktur og oplevelsesøkonomi i afdelingen for innovation og vækst. David Meinke er 41 år og cand. scient.adm. fra Roskilde Universitet. Efter sin eksamen i 2001 blev han konsulent i børne- og ungdomspædagogernes fagforening BUPL. I 2010 etablerede han selvstændig konsulentvirksomhed, men blev i 2012 ansat i Region Hovedstaden som projektleder på et ungdomspolitisk projekt. Siden marts 2014 har han været specialkonsulent på projektet 'Greater Copenhagen', der drejer sig om at samle Østdanmark og Skåne til en erhvervspolitisk stormagt. Han tiltræder 1. november som udviklingschef i Region Sjælland.

FOTO: THOMAS LARSEN / POLFOTO

DØDSFALD

Bent Rold Andersen død

Tidligere overvismand og socialminister i Anker Jørgensens regering tilbage i 1980'erne **Bent Rold Andersen** er død i en alder af 86 år. Det oplyser familien til TV2 News. Bent Rold Andersen var formand for Det Økonomiske Råd 1976-1978, og forinden var han i en lang årrække forskningsleder ved Socialforskningsinstituttet. Som politiker var Bent Rold Andersen medlem hos Socialdemokraterne i flere årtier - fra 1956 til 1999.

Herefter var han i en kort årrække medlem hos De Radikale, inden han senere røg tilbage i den socialdemokratiske fold. Det fik dog en brat ende under daværende statsminister Helle Thorning-Schmidts regeringstid, hvor han i vrede over partiets politik i almindelighed og skatteaftalen fra 2012 i særdeleshed smækkede med døren og meldte sig ind i Enhedslisten.

Han har siddet med i en stribe udvalg og kommissioner, blandt andet den såkaldte Alternative Velfærdskommission. Han var bredt respekteret for sin faglige viden og sit personlige engagement, og i 1990 og 1993 modtog han desuden Lundbeck-Prisen.

Vore konsulentydelser

- Udvikling af organisationen, ydelserne og det gode lederskab
- Coaching/sparring til politikere, topchefer, ledere og nøglemedarbejdere
- Rekruttering af topchefer, ledere og nøglemedarbejdere (SKI-certificeret)
- Visions- og strategiseminarer for byråd, udvalg, direktion og ledergrupper
- Lederevaluering og –udvikling
- Chef-til-leje

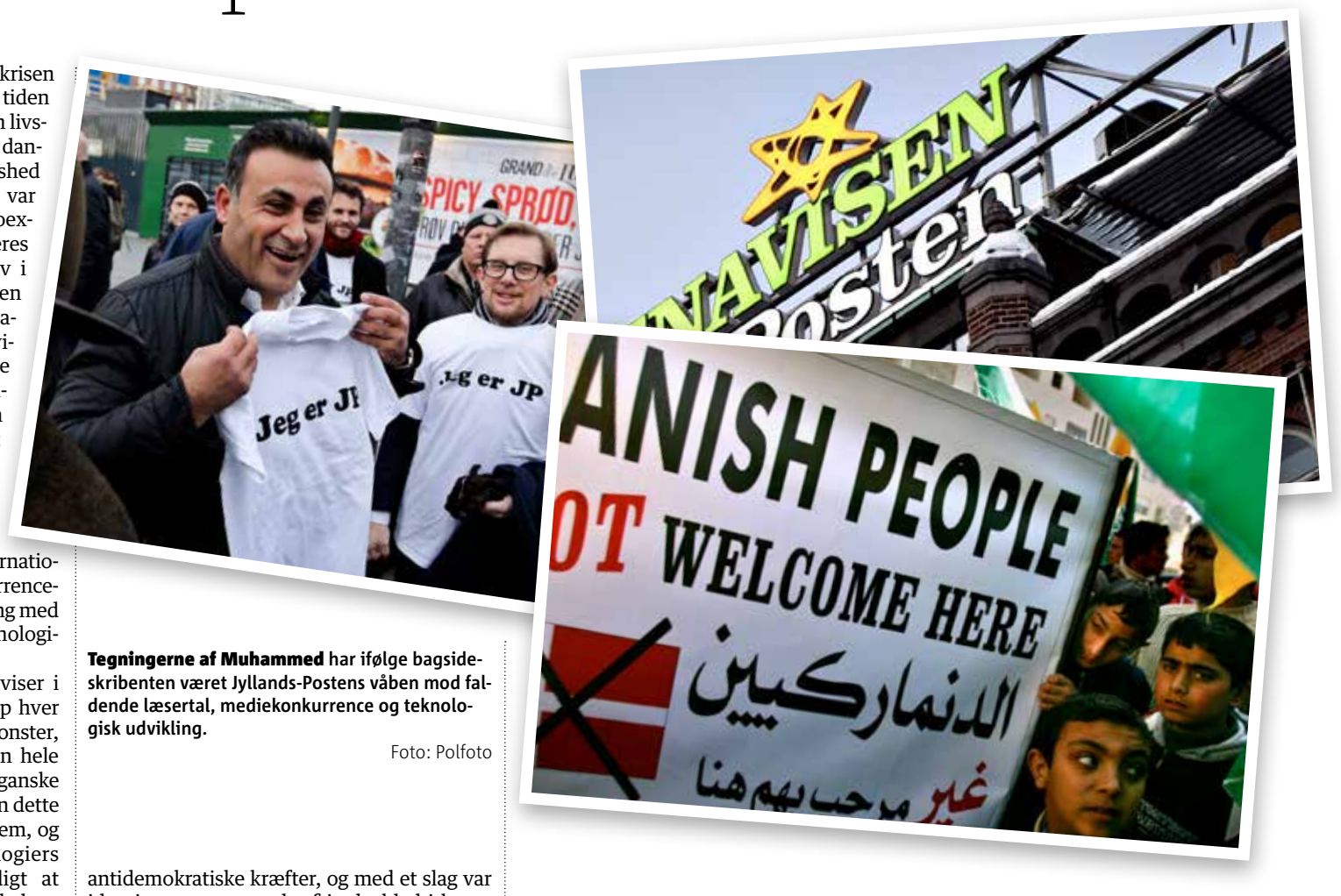
H.C.Vestergaard
LEDELSE STYRING UDVIKLING
Brug proceskonsulenter med topledererfaring. Den erfaring har vi!
Tlf. 7022 0272 • www.hcvestergaard.dk

Af Anders Hougaard. Lektor Lyns nedslag

10 år efter: Muhammedkrisen er et symptom på medieevolution

Tegningerne af Muhammed har ifølge bagsideskribenten været Jyllands-Postens våben mod faldende læsertal, mediekonkurrence og teknologisk udvikling.

Foto: Polfoto

Hvad handlede Muhammedkrisen egentlig om? Lad os spole tiden 10 år tilbage og se, hvordan livsbetingelserne så ud for de danske dagblade og i særdeleshed Jylland-Posten i 2005. Konkurrencen var hård, benhård. Gratisaviserne (metroexpress, Urban med flere) havde gjort deres indtog, og disse annonceslugere blev i 2000'erne et omdrejningspunkt for en aviskrig, hvor også de etablerede dagblade introducerede deres egne gratisaviser. I Jyllands-Postens tilfælde havde krigstilstanden dog stået på noget længere. Igennem 1990'erne havde man under Jørgen Ejbøls ledelse indædt kæmpet imod især den politisk beslægtede Berlingske Tidende i bestræbelserne på at løfte Jyllands-Posten fra sit provinsrenommé til at blive Danmarks største og førende internationale avis. Men ét var den hårde konkurrencesituation med gratisaviser og rivalisering med andre dagblade, noget andet den teknologiske udvikling.

I 2005 havde de danske betalingsaviser i efterhånden en årrække kunnet stå op hver dag til lyden af et kværnende digitalt monster, der åd ikke bare deres oplagstal, men hele deres identitet. Dagbladene hoppede ganske vist også på internettet i 1990'erne, men dette miljø var ikke umiddelbart skabt for dem, og internettets og de nye teknologiers muligheder truede med fuldstændigt at overflødiggøre eller udkonkurrere dagbladene på deres centrale funktioner. Udbuddet af nyheder og analyser på internettet er endeløst, og enhver kan etablere sit eget nyhedsmedie. Og yderligere giver internettet mulighed for, at den enkelte bruger kan gå udenom nyhedsfiltrene og de politiske tilhørsforhold og mere direkte til kilderne selv. Fald i oplagstal og annonceindtægter blev fulgt af fusioner. I 2003 fusioneredes Politiken, Ekstra Bladet og Jyllandsposten, men de bevarede deres redaktionelle uafhængighed. Spørgsmålet var bare: Hvem var de nu? Hvad var deres plads i den nye digitalt bårne medieverden?

Og disse spørgsmål må have rejst sig særlig klart for Jylland-Posten, en avis, der havde haft en stærk antikommunistisk profil under Den Kolde Krig, men som i flere tilfælde havde været mildere stemt, når det gjaldt andre totalitære regimers undertrykkelse af og vold imod etniske og religiøse befolkningsgrupper. Samtidig med, at man overfor kommunismen betonede presse- og ytringsfriheden, som er nødvendig for avisernes eksistens, udtrykte man en vis sympati for stærke statsmagter, der manifesterede sig imod undergravende kræfter. Således er Jyllands-Postens holdning til såvel det nazistiske syn på jøderne som apartheid omdiskuteret. Men i 2005 var Berlin-muren faldet og Østblokken gået i opløsning. Med andre ord: Den verdensorden, som Jyllands-Posten havde haft en stærk profil i, fandtes ikke mere.

En frygtindgydende drage

Avisen stod altså i en situation, hvor den var i hård, omkostningskrævende konkurrence med andre aviser, hvor den teknologiske evolution rullede henover den og hvor den karikerede verdensorden, den kunne have en klar profil i, var opløst. Men så trykte man tolv satiretegninger af profeten Muhammed sammen med en tekst, der netop advarede imod samfundsundergravende, frihedstruende, antidemokratiske kræfter, og med et slag var identitetsmyten om det frie dagblad i kamp imod mørke kræfter genskabt i massivt karikeret form. Islamismens gryende tilstedeværelse i de vestlige samfund var den perfekte omstændighed for et langsomt døende medie. Jyllands-Posten havde for længst etableret et ry som noget ensidigt fokuseret på de negative aspekter ved immigration. Men nu, ved at slå hårdt i græsset, vækkedes en frygtindgydende drage til live, som kaldte på den rette skinnende ridder i form af en genoplivet frihedskæmper, der atter engang støvede den gamle retorik fra koldkrigstiden af og heltemodigt marcherede forrest i den kamp, avisen selv havde hældt en benzinbombe på.

Sådan genopliver man myten om sig selv - sin egen mytologi vel at mærke. Sådan kæmper man, når historien, mediekonkurrencen og den teknologiske evolution truer ens eksistens. Så passende var det, at det netop var igennem karikaturtegninger, at avisen blæste liv i sig selv, for det er netop det karikerede verdensbillede, som avisen kan kende sig selv i og gøre sig selv synlig og nødvendig i. Igennem ti år er vi således af en gammel avis i krise blevet forledt til at se verdens massive migrationsproblematikker som et spørgsmål om ytringsfrihed, imens vi er fuldstændigt i vildrede, når det kommer til spørgsmålet om, hvad vi skal stille op med disse problematikker. Når man ikke ved, hvad man ellers skal stille op, så kan man i hvert fald råbe i en megafon, at araberne må forstå, at Frank Hvam gerne må lave vittigheder om dem!

En stor, mørk fjende

Jyllands-Postens frihedsmission er det største danske mediestunt i nyere tid, måske nogensinde. Det lykkedes avisen at slå sig selv i hartkorn med folk som forfatteren Salman Rushdie og filminstruktøren Theo van Gogh. Men hvor de sidstnævnte rent faktisk havde et budskab - rent faktisk kom med analyser, der kunne bruges til noget, så kom Jyllands-Posten udelukkende med provokationen i sig selv. Jyllands-Posten leverede ikke andet end det, der var til gavn for den selv.

"Det lykkedes avisen at slå sig selv i hartkorn med folk som forfatteren Salman Rushdie og filminstruktøren Theo van Gogh. Men hvor de sidstnævnte rent faktisk havde et budskab - rent faktisk kom med analyser, der kunne bruges til noget, så kom Jyllands-Posten udelukkende med provokationen i sig selv. Jyllands-Posten leverede ikke andet end det, der var til gavn for den selv."

Set fra et medieevolutionsperspektiv er dette ganske symptomatisk. Generelt har de danske aviser gjort tre ting, der kan ses som karakteristiske for medier i evolutionskrise:

De har gennemført konservative løsninger, der er fuldstændigt ude af trit med det miljø, som den moderne teknologi skaber. For eksempel mødes den frie strøm af information og udvekslinger og den virtuelle offentlige debat af massive betalingsmure omkring de digitale aviser. For at deltage i diskussionen af en artikel - en karakteristisk aktivitet på de sociale medier - skal man igennem besværlige betalingsprocedurer og er nødt til at købe en masse materiale oveni, som ikke interesserer én. Det er fuldstændigt ude af trit med nettets åbne sociale rum og informationsarkitektur. Og det er endda ude af trit med den øvrige internethandel, hvor målrettede indkøb er normen. Det er det, som medieteoretikeren Marshall McLuhan betegnede som at se nutiden gennem et bakspejl.

I forhippethed på at "følge med", på at være overlevelsesdygtige i den nye teknologi ser man i andre henseender ikke verden gennem et bakspejl, men gennem et forstørrelsesglas. Man overdriver tilpasningen til den nye teknologi. Det ses for eksempel i breaking news- eller opdateringsjournalistikken. Under store gule breaking-bannere og løbende i opdateringsvinduer ruller rapporteringer hurtigere ind, end der kan nå at ske noget i verden. Med andre ord har teknologiens hastighed overhalet begivenhedernes hastighed, teknologien går i selvsving, og avisernes journalistik karikerer sig selv.

Men man kan altså også genetablere myten om sig selv, revitalisere sig selv og sin identitet i folks bevidsthed. Og med sidstnævnte kan man i sin egen overlevelses navn og når der er nok andre interessenter, der er klar til at springe på, fastlåse diskussionen til ét af en tidsepokes vigtigste emner: Intet er så godt som en stor, mørk fjende.

Anders Hougaard er lektor ved Institut for Kommunikation og Sprog ved Syddansk Universitet. Han skriver fast her på bagsiden om teknologi, medier og samfund.